

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellante, d.d. 23 maart 2010, ontvangen 24 maart 2010, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit Rechtswetenschappen (FRW), hierna te noemen verweerster, d.d. 26 februari 2010 waarbij haar geen vrijstelling wordt verleend voor het vak 'Rechtspersonen- en vennootschapsrecht' behorende bij de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan, of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft verweerster laten weten dat op 8 april 2010 een gesprek heeft plaatsgevonden, waarbij de mogelijkheid tot een minnelijke schikking aan de orde is gekomen. Op 23 april 2010 berichtte appellante het college dat ze haar beroep wenste voort te zetten.

Op 20 mei 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Appellante was hierbij aanwezig. Namens verweerster verscheen X. Tijdens de zitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante geeft aan na de HBO-opleiding Management, Economie en Recht de pre-master en masteropleiding Recht en Management met goed gevolg te hebben doorlopen. Momenteel volgt zij de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid om civiel effect te behalen. Zij betoogt dat haar gehele studie in het teken heeft gestaan van rechtspersonen en vennootschappen en zij vindt het dan ook merkwaardig dat zij van verweerster geen vrijstelling krijgt voor dit vak. Voor het behalen van zowel de bachelorvakken 'Ondernemings- en insolventierecht' en het eindvak 'Recht en Management' als de mastervakken 'Capita Selecta 1 en 2' was de vereiste basiskennis rechtspersonen- en vennootschapsrecht, aldus appellante. Zij stelt dat er, met het behalen van deze vakken, vanuit kan worden gegaan dat zij de kennis van het in geding zijnde vak reeds bezit. Daarnaast heeft tevens haar afstuderen volledig in het teken gestaan van het rechtspersonen- en vennootschapsrecht, nu zij voor haar afstudeerscriptie onderzoek heeft gedaan naar zowel het Nederlandse als het Duitse vennootschapsrecht en de verschillende aspecten die bij het aangaan van een concernfinanciering een rol spelen. De docent die haar heeft begeleid bij het schrijven van deze scriptie, is tevens de docent van het in geding zijnde vak. Volgens appellante had zij dit onderzoek niet kunnen uitvoeren zonder basiskennis van het rechtspersonen- en vennootschapsrecht en is het benodigde kennisniveau daarvan voor haar scriptie aanzienlijk hoger dan voor het behalen van het in geding zijnde vak. De stelling van verweerster dat de tot nu behaalde vakken naar aard, inhoud en diepgang, onvoldoende vergelijkbaar zijn met het vak 'Rechtspersonen- en vennootschapsrecht' is volgens appellante dan ook onjuist. Daarbij geeft appellante aan dat het studieboek en de jurisprudentie van het betreffende vak nagenoeg overeenkomen met een eerder door haar behaald vak. Appellante zegt te begrijpen dat zij een substantieel aantal juridische vakken dient af te ronden alvorens recht te hebben op een bachelordiploma, maar stelt dat er ook nog andere vakken zijn waarmee zij haar kennis zou kunnen verrijken en zij is dan ook bereid een ander vak te volgen in plaats van het vak 'Rechtspersonen- en vennootschapsrecht'.

Verweerster geeft aan te hebben besloten appellante geen vrijstelling te verlenen voor het vak 'Rechtspersonen- en vennootschapsrecht' omdat de door haar behaalde vakken, in het kader van de pre-master en/of de masteropleiding Recht en Management, naar aard, inhoud en diepgang onvoldoende vergelijkbaar zijn met het vak 'Rechtspersonen- en vennootschapsrecht'. Een vrijstelling is dan ook niet gerechtvaardigd. Verweerster geeft aan dat voor het behalen van civiel effect voor de combinatie van vooropleidingen zoals appellante heeft gevolgd, een speciaal programma binnen de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is gemaakt, waarbij voor bepaalde vakken vrijstellingen kan worden verleend, welke vrijstellingen appellante dan ook heeft gekregen. Het onderhavige vak valt daar echter niet onder. Besloten is, om het vak onderdeel te laten uitmaken van het speciale civiel effect-programma omdat in dit vak belangrijke leerstukken met betrekking tot de oprichting, organisatie en beëindiging van vennootschappen uitgebreid worden behandeld aan de hand van een handboek en jurisprudentie. Het feit dat appellante andere vakken op het gebied van rechtspersonen- en vennootschapsrecht heeft behaald en haar scriptie daarover heeft geschreven, doet daar volgens verweerster niet aan af. Daarnaast moet, aldus verweerster, een substantiële prestatie zijn geleverd, voordat zij een diploma mag afgeven. Zij stelt geen diploma te kunnen en mogen afgeven wanneer teveel vrijstellingen zijn verleend. Appellante heeft te kennen gegeven dat zij graag een mastervak zou volgen in plaats van het betreffende bachelorvak. Nu appellante met deze opleiding een bachelordiploma beoogt te behalen, kan verweerster hier niet mee akkoord gaan.

Verder geeft verweerster aan dat de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid een brede juridische opleiding behoort te zijn die een goede basis kan vormen voor nadere specialisering. Dat appellante zich reeds heeft gespecialiseerd in een specifiek onderdeel van het recht wil niet zeggen dat er een dergelijke brede basis is gelegd. Verweerster wil dat dan ook toetsen. Appellante zal derhalve het tentamen van het in geding zijnde vak dienen te behalen om het bachelordiploma te verkrijgen.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, overweegt het college als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

Het college overweegt dat het geven van vrijstellingen een discretionaire bevoegdheid van verweerster is, zij het dat deze bevoegdheid wordt begrensd door de bepalingen in het Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, 2009/2010, hierna te noemen: de regeling.

Volgens art. 19, lid 1 van de regeling kan verweerster, na advies van de desbetreffende examinator, vrijstelling verlenen van een tentamen van een onderdeel indien een student een tentamen heeft behaald van een qua inhoud en studiebelasting overeenkomstig onderdeel van een andere universitaire opleiding of wanneer de student aantoonbaar door werk- of beroepservaring over voldoende academische juridische vaardigheden te beschikken.

Het is het college duidelijk geworden dat de door appellante eerder behaalde studieresultaten zijn verdisconteerd in een aangepast programma. Dit programma moet echter aan twee criteria voldoen. Er moet hiermee civiel effect worden verkregen, maar er moet ook een volwaardig bachelordiploma Rechtsgeleerdheid mee kunnen worden behaald. Allereerst merkt het college op zich te kunnen vinden in de redenering van verweerster dat er een substantiële prestatie moet zijn geleverd voor het behalen van dit bachelordiploma.

Bij de beoordeling van een verschil van mening over de gelijkwaardigheid van de inhoud van de door appellante behaalde vakken en het in geding zijnde vak, kan het college slechts marginaal toetsen. Het college bekijkt derhalve niet inhoudelijk of de vakken overeenkomen; daarmee zou zij treden in de bevoegdheid van verweerster. Naar het oordeel van het college heeft verweerster haar beslissing voldoende gemotiveerd en heeft zij de nodige zorgvuldigheid betracht.

Zo kan de omstandigheid, dat appellante zich, met het schrijven van haar scriptie, heeft gespecialiseerd in een specifiek onderdeel van het rechtspersonen- en vennootschapsrecht, niet als bewijs dienen voor de stelling dat het volgen van het vak geen toegevoegde waarde heeft en zij over de brede kennis van het rechtspersonen- en vennootschapsrecht beschikt welke noodzakelijk is voor het behalen van een juridisch bachelordiploma. Dat verweerster met het in geding zijnde vak en het daarbij horende tentamen wil toetsen of appellante over brede juridische basiskennis beschikt, is naar het oordeel van het college niet onredelijk te achten. In het oordeel van het college speelt mee dat een universitair vak zich, in tegenstelling tot het schrijven van een masterscriptie, uitstrekt tot systematische en theoretische bestudering van een bepaald rechtsgebied.

Het college is op basis van het voorgaande van mening dat verweerster in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen en acht het beroep derhalve ongegrond.

Aldus besloten op 20 mei 2010 door het College van Beroep voor de Examens.